

Nr 19.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 4 k) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor; given Stockholms slott 20 september 1919.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av § 4 k) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor.

Till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av § 4 k) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor.

Härigenom förordnas, att § 4 k) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 4.

Tullfrihet åtnjutes, utom för varor, vilka enligt tulltaxan äro fria från tullavgift, jämväl för:

k) skeppsproviant, medförd å fartyg, kommande från utrikes ort, för så vitt den erfordras ombord till fartygets besättning eller till medföljande passagerare, så länge fartyget icke efter avslutad resa avgått till annan svensk plats i inrikes fart, ävensom alla till proviant hänförliga varor, med undantag av konserver, dryckesvaror och tobak, vilka medföras å från utrikes ort ankommande, i genomgående järnvägståg insatt restaurationsvagn och av tullförvaltningen å plats, som först anlöpes, prövas icke överstiga behovet för passagerares bespisning under tågets gång genom Sverige; ankommande i fråga om skeppsproviant på tullförvaltningen å plats, som fartyget under resan eller efter utklarerings till utrikes ort anlöper, att behörigen införsegla samt å märkrulla eller tullpass anteckna den del av det oförtullade proviantförrådet, som med avseende å besättnings och passagerares antal samt uppehållet på platsen och avståndet till nästa anloppsort eller till öppen sjö icke skäligen kan anses behörlig för nyss angivna ändamål; och skall det sålunda införseglade förrådet av skeppsproviant, i mån som det icke efter avskrivning å märkrulla eller tullpass varder, efter vad nu är sagt, utlämnat till fritt förfogande och ej heller i behörig ordning återutföres, vederbörligen förtullas;

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Konungen bestämmes.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 september
1919.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson, anförde härefter:
I en den 30 september 1911 till herr ministern för utrikes ärendena avlåten skrivelse anhöll härvarande norska minister om upplysning rörande den ståndpunkt, de svenska tullmyndigheterna komme att intaga i fråga om tullbehandlingen av inventarier och proviant i restaurationsvagnar, medföljande tågen från Norge över Kornsjö till utlandet.

Med anledning härav infordrades genom utrikesdepartementets försorg och avgåvos yttranden av generaltullstyrelsen den 30 november 1911 och av järnvägsstyrelsen den 23 maj 1912.

Härefter anhöll utrikesdepartementet i skrivelse till chefen för finansdepartementet den 9 mars 1914, med överlämnande av handlingarna i ärendet, om inhämtande av Kungl. Maj:ts vilja med avseende å träffandet

av överenskommelse med Norge rörande tullbehandlingen av inventarier och proviant i ifrågavarande restaurationsvagnar.

På grund av remiss avgav generaltullstyrelsen den 25 november 1914 utlåtande i ärendet, varefter järnvägsstyrelsen anbefalldes att yttra sig i frågan. Sedan järnvägsstyrelsen den 28 augusti 1915 avgivit det begärda yttrandet, infordrades från generaltullstyrelsen och avgavs den 28 mars 1916 förnyat utlåtande.

I sitt förutnämnda yttrande den 30 november 1911 framlade generaltullstyrelsen detaljerat förslag till de kontrollåtgärder, som syntes böra komma till stånd för möjliggörande av den ifrågasatta genomgångstrafiken för restaurationsvagnar på järnvägslinjen Malmö—Kristiania och omvänt. De norska myndigheterna ansågo sig i allt väsentligt kunna ansluta sig till de av generaltullstyrelsen föreslagna kontrollåtgärderna. Några framställda erinringar mot vissa detaljer i förslaget föranledde generaltullstyrelsen att i sina utlåtanden den 25 november 1914 och den 28 mars 1916 vidtaga vissa jämkningar i detsamma.

Emellertid hade järnvägsstyrelsen i sitt utlåtande den 28 augusti 1915 gjort framställning i syfte, *dels* att sådan ändring måtte vidtagas i gällande tulltaxeförordning, att norska för ifrågavarande restaurationsrörelse anskaffade varor måtte få tullfritt medföras i restaurationsvagnarna utan att vid tågets ankomst till Sverige inneslutas i skåp, *dels ock* att underhandlingar måtte inledas med Norge för åstadkommande därstädes av en liknande tullfrihet för svenska varor.

I sitt utlåtande den 28 mars 1916 har generaltullstyrelsen anført, att, därest dylik tullfrihet ansåges böra genomföras, detta syntes kunna ske genom ett tillägg till stadgandet i § 4 k) tulltaxeförordningen om tullfrihet för skeppsproviant. Härvid förutsatte dock styrelsen, att av den i restaurationsvagn medförda provianten utländska konserver, dryckesvaror och tobak skulle undantagas från tullfrihet samt vara underkastade de av styrelsen föreslagna kontrollåtgärderna. Enligt styrelsens mening borde alltså en eventuell ändring av nyssnämnda författningsrum avse, att den däri stadgade tullfriheten utsträcktes att gälla andra än nyss uppräknade, till proviant hänförliga varor, vilka medföras å från utrikes ort ankommande, i genomgående järnvägståg insatt restaurationsvagn och av tullförvaltningen å plats, som först anlöpes, prövas icke överstiga behovet för passagerares bespisning under tågets gång genom Sverige.

Med det sålunda ifrågasatta tillägget skulle § 4 k) tulltaxeförordningen erhålla följande ändrade lydelse:

»Skeppsproviant, medförd å fartyg, kommande från utrikes ort, för så vitt den erfordras ombord till fartygets besättning eller till med-

följande passagerare, så länge fartyget icke efter avslutad resa avgått till annan svensk plats i inrikes fart, ävensom alla till proviant hänförliga varor, med undantag av konserver, dryckesvaror och tobak, vilka medföras å från utrikes ort ankommande, i genomgående järnvägståg insatt restaurationsvagn och av tullförvaltningen å plats, som först anlöpes, prövas icke överstiga behovet för passagerares bespisning under tågets gång genom Sverige; ankommande i fråga om skeppsproviant på tullförvaltningen å plats, som fartyget under resan eller efter utklarering till utrikes ort anlöper, att behörigen införsegla samt å märkrulla eller tullpass anteckna den del av det oförtullade proviantförrådet, som med avseende å besättnings och passagerares antal samt uppehållet på platsen och avståndet till nästa anloppsort eller till öppen sjö icke skäligen kan anses behöflig för nyss angivna ändamål; och skall det sålunda införseglade förrådet av skeppsproviant, i mån som det icke efter avskrivning å märkrulla eller tullpass varder, efter vad nu är sagt, utlämnat till fritt förfogande och ej heller i behörig ordning återutföres, vederbörligen förtullas.»

Vid föredragning av ärendet inför Kungl. Maj:t den 20 januari 1917 uttalade dåvarande chefen för finansdepartementet, bland annat, att han funne det lämpligast att beträffande proviant i restaurationsvagn, som medföljde genomgående järnvägståg mellan Sverige och Norge, i båda länderna tullfrihet bereddtes i den utsträckning, som den antydda ändringen av § 4 k) tulltaxeförordningen skulle innebära.

I enlighet med av Kungl. Maj:t ovannämnda den 20 januari 1917 fattat beslut inleddes sedermera underhandlingar med norska regeringen för åvägabringande av en överenskommelse i frågan i enlighet med de av departementschefen angivna grunder. Dessa hava nu resulterat i att för Norges storting framlagts förslag till följande bestämmelse i tulltariffen:

»Proviant med undtagelse av konserver, drikkevarer og tobakk, som medføres i restaurasjonsvogner med jernbanetog fra utlandet, dog ikke i større mengde end tollopsyntet skjønner å være passende till passagerenes bespisning under vedkommende togs fart til dets endestasjon i Norge.»

Enligt en från utrikesdepartementet till finansdepartementet inkommen avskrift av det norska finans- och tulldepartementets skrivelse till norska utrikesdepartementet den 9 juli 1919 har stortinget nu antagit den sålunda föreslagna bestämmelsen, dock under förutsättning, att motsvarande beslut fattades i Sverige.

I ärendet har generaltullstyrelsen den 21 juli 1919 ånyo avgivit

Bihang till urtima riksdagens protokoll 1919. 1 saml. 17 häft. (Nr 19.) 2

infordrat utlåtande och därvid hemställt om avlåtande till innevarande års urtima riksdag av proposition angående utfärdande av bestämmelser i enlighet med det av generaltullstyrelsen i utlåtandet den 28 mars 1916 avgivna förslag.

*Departements-
chefen.*

Även jag är av den meningen, att i den utsträckning generaltullstyrelsen föreslagit tullfrihet bör beredas för proviant i restaurationsvagn, som medföljer genomgående järnvägståg mellan Sverige och Norge. Då nu för Norges vidkommande härför erforderlig bestämmelse av stortinget beslutats och det synes önskligt, att frågan vinner en snar lösning, torde förslag till erforderlig ändring i Sveriges tulltaxeförordning böra föreläggas den nu samlade urtima riksdagen. Det av generaltullstyrelsen framlagda förslaget till författningsbestämmelser är så avfattat, att tullfrihet skulle komma att i angivna fall medges för all genomgående gränstrafik. För närvarande förekommer sådan endast vid gränsen mot Norge. Även efter det de svenska och finska järnvägsnäten sammanknutits komma de nya författningsbestämmelserna att bli i praktiken tillämpliga allenast vid norska gränsen, enär genomgående järnvägståg mellan Sverige och Finland icke lärer anordnas.

Departementschefen uppläste därefter ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till förordning om ändrad lydelse av § 4 k) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor och hemställde, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagade Hans Maj:t Konungen giva bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse bilaga litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

John Filip Gustafsson.